

АКАДЕМІЧНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО МОЛОДИХ ВЧЕНИХ: СУТНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМАТИКА

*КИРИЛЮК В.В., К.Е.Н.,
ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА»*

Сучасні тенденції у сфері науки і освіти формують нові виклики та можливості для молодих вчених. Це стосується насамперед, можливості співпраці науковців з представниками бізнесу, формування нової теоретично-прикладної бази розвитку національної науки та ефективне її відображення у міжнародних відносинах. Водночас ці нові тренди впливають і на інші сфери суспільного розвитку, що викликає науковий дискурс щодо актуальності цього питання в плані наукових досліджень.

На перший погляд, ця проблематика не з'являється в політичному порядку денному та не є гарячою темою публічних наукових і соціальних дискусій. Проте, саме академічне підприємництво є способом передачі знань і технологій від наукової та освітньої сфер до приватного бізнесу, що, у свою чергу, сприяє підвищенню інноваційності та конкурентоспроможності економіки, особливо в секторі малих і середніх підприємств (МСП). Однією із основних проблем соціально-економічного розвитку України є те, що технологічні стандарти приватного сектору економіки, у середньому, значно відстають від світового рівня. Це особливо характерно для сектору малих і середніх підприємств. Водночас, українські МСП є менш інноваційними порівняно з аналогічними закордонними компаніями. Крім того, Україна значно потерпає від витоку кадрів, адже кваліфіковані й талановиті люди залишають країну [3].

Саме навчальні заклади та науково-дослідницькі інститути разом із державою повинні забезпечувати умови для розвитку українського академічного підприємництва. Адже результативність у сфері академічного підприємництва вивільняє особливий потенціал для розвитку, що виявляється у сталому працевлаштуванні та високому рівні доданої вартості продуктів і послуг; конкурентоспроможності підприємств у регіональному та глобальному вимірах. Це приводить до особливого зацікавлення підтримкою такого виду підприємництва у регіональному вимірі як найкоротшого шляху до “економіки знань”.

Разом з тим, як свідчить окреслений курс на активізацію академічного підприємництва в Європі знаходить все більшу

підтримку регіональних органів влади в межах економічної політики та громадських організацій. Йдеться про сотні програм та різноманітних ініціатив на різних рівнях (міжнародному, державному, регіональному і місцевому) управління економічним розвитком [5].

Основними проблемами розвитку академічного підприємництва в Україні є:

- недостатня фінансова підтримка з боку держави;
- проблеми, пов'язані із оподаткуванням діяльності (фактично не вигідно виконувати роботи науково-дослідницького характеру в університетах);
- проблеми, пов'язані зі специфікою організації закупівель та фінансування операцій (особливості роботи з Казначейством, необхідність проведення тендерів);
- синдром «виготовлено не тут»: краще купити за кордоном, ніж замовляти в Україні (втрата довіри, комплекс меншовартості);
- висока завантаженість науковців викладацькою роботою;
- недосконалість правового поля щодо поділу власності на інновацію [1].

Ключовими кількісними показниками розвитку академічного підприємництва можуть виступати: досвід співпраці з бізнесом (тривалість такої співпраці), досвід підприємництва та його тривалість, кількість патентів на винахід, кількість впроваджених науково-практичних розробок, наявність ідей для стартапів та інше.

З метою розвитку українського академічного підприємництва, необхідно:

- об'єднати організаційні, людські та фінансові ресурси існуючих наукових парків та департаментів із питань розвитку підприємництва, що дозволить забезпечити більш ефективною підтримкою академічне підприємництво;

- включати у навчальні програми вищих навчальних закладів та науково-дослідних інститутів таку навчальну дисципліну, присвячену розвитку підприємницької діяльності, як бізнес-планування;

- сформувати нове чітке бачення, визначити амбітну місію та створити бренд, які здатні актуалізувати існуючі зобов'язання та очікування, а також допомогти в ідентифікації феномену академічного підприємництва;

- використовувати передовий зарубіжний досвід та залучити міжнародних партнерів, які відомі своїми успіхами у створенні дієвої економічної системи академічного підприємництва.

Україна має достатній рівень розвитку людського та соціального капіталів, відповідний рівень знань, ресурси, які необхідні для суттєвого прориву в напрямку розвитку академічного підприємництва. Проте для якісного втілення цього прориву у життя, потрібне об'єднання зусиль інституцій та людей.

Література.

1. Гончаренко І., Лісун Я. Академічне підприємництво: можливості розвитку інноваційних проєктів в університетах. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/3793/1/Konf20161007_VI_P289-297.pdf (Останнє звернення: 23.09.2020)
2. Дослідницькі університети: світовий досвід та перспективи розвитку в Україні [Текст] : монографія / [А. Ф. Павленко та ін.] – К. : КНЕУ, 2014. – 350 с.
3. Кнут А., Красовська О. Академічне підприємництво в Україні. URL: <https://fnst.org/sites/default/files/uploads/2016/08/08/aeinukraineukr4web.pdf> (Останнє звернення: 19.09.2020)
4. Стояновський А., Чапнок О. Академічне підприємництво: особливості та проблематика. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/handle/ntb/16286>
5. Чухрай Н. І. Академічне підприємництво за кордоном та в Україні URL: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/12705/1/068_Akadem%D1%96chne%20p%D1%96dpr%D1%94m_448_458_714.pdf (Останнє звернення: 23.09.2020)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ЯК ОДИН ІЗ ПРИНЦИПІВ ФОРМУВАННЯ ОБМЕЖЕНЬ (ОБТЯЖЕНЬ) У ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННІ

***КОЛОБЕРДЯНКО І.І., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ПРИЦ К.А., МАГІСТР
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Одним із ключових механізмів забезпечення раціонального й екологобезпечного використання земельних ресурсів, а також їх правового захисту є розробка наукових засад формування обмежень (обтяжень) у землекористуванні, передусім сільськогосподарському.

Задоволення людських потреб неможливе без використання різних природних ресурсів, однак, ми вважаємо, що найважливіші